

دوتا ۳۴۹	عهد جدید / ۳۰
	عبرانیان - قسمت دوم
S = معلم ۲ (تدریس توسط معلم ۲)	

(S) به برنامه " دوره شاگردسازی از رادیو " خوش آمدید. در این مجموعه تعلیمی، فرصت خواهید داشت با کتاب مقدس آشنا شوید. امروز رساله عبرانیان - قسمت دوم را معرفی می‌کنیم. پیام اصلی رساله به عبرانیان را خواهیم آموخت.

نکته ۶. پیام اصلی رساله به عبرانیان

اول. "رساله به عبرانیان نهایی بودن مسیحیت را ثابت می‌کند".

نویسنده از طریق مقایسه انجیل مسیح با هر آنچه از قبل بوده، نهایی بودن آن را ثابت می‌کند. همچنین نشان می‌دهد که عیسی مسیح هم از لحاظ شخصیت و هم از جهت کاری که انجام داده برتر است و به این ترتیب نهایی بودن مسیحیت را تأیید می‌نماید. از لحاظ شخصیت، عیسی مسیح را برتر از همه خادمان بشری و سخنگویان، بالاتر از تمامی انبیاء و بزرگتر از موسی می‌داند. عیسی مسیح را برتر از همه خادمان دیگر خدا در جهان یعنی فرشتگان در نظر می‌گیرد. در فصل ۱ خدا بودن عیسی مسیح و فصل ۲ انسان بودن او را نشان می‌دهد. عیسی مسیح پسر خدا و عامل خدا در آفرینش و حفظ جهان است؛ با این حال، این پسر انسان شد و تحقیر و مرگ را بر خود پذیرفت. اکنون عیسی مسیح در آسمان سرافراز است و در دست راست خدا بر تخت سلطنت جلوس کرده و به عنوان نماینده قوم خود تا ابد در آنجا با خدا خواهد زیست. نویسنده هشدار می‌دهد هر که این مکاشفه خدا درباره عیسی مسیح را رد کند، گرفتار داوری هولناک خدای زنده خواهد شد (۱۰: ۲۶-۳۱؛ ۱۲: ۲۵-۲۹).

دوم. "رساله به عبرانیان ارتباط بین عهد عتیق و عهد جدید را تعلیم می‌دهد".

عبرانیان ۱۰: ۱ تعلیم می‌دهد که "شریعت و تشریفات مذهبی یهود فقط نمونه‌ای نارساست از برکاتی که بنا بود مسیح برای ما به ارمغان بیاورد... اما این قربانی به هیچ وجه قادر نیست آنانی را که پایبند احکام شریعت هستند، رستگار سازد". عهد عتیق شامل "نمونه‌های نارسا" (سایه‌ها در ترجمه قدیمی) است، در حالی که عهد جدید "اصل" این سایه‌ها را در بر دارد. عهد، کهنات، عبادتگاه، اعیاد و هدایا در عهد عتیق زمینه‌هایی برای واقعیات عهد جدید بودند. کنایه‌ها یا تصویرسازیهای عهد عتیق به نمونه‌های اصلی یا تحقق‌ها در عهد جدید اشاره داشتند. عهد عتیق "آمادسازی" و عهد جدید "انجام کار" توسط خدا را مکشوف می‌نماید.

عهد جدید "پیمان تازه" را مکشوف می‌نماید. تعلیم می‌دهد که عیسی مسیح سایه‌ها و نبوت‌های عهد عتیق را تحقق بخشید. مسیحیان دیگر "کاهن" ندارند، زیرا عیسی مسیح "تنها کاهن اعظم" ماست. دیگر خدا را در "عبادتگاه" پرستش نمی‌کنند، بلکه "در روح و راستی" او را می‌ستایند. دیگر "اعیاد" عهد عتیق را جشن نمی‌گیرند، بلکه شام خداوند و روز خداوند (یکشنبه) را گرامی می‌دارند. دیگر "قربانی حیوانی" تقدیم نمی‌کنند، زیرا قربانی عیسی مسیح بر روی صلیب قربانی کاملی بود "یک بار برای همیشه". "قوم خدا" در عهد عتیق به افراد مومن اسرائیل محدود می‌شد، حال آنکه "قوم خدا" در عهد جدید همه ایمانداران از هر ملیتی بر روی زمین را شامل می‌شود.

از این رو، مسیحیان نباید عهد عتیق را بررسی کنند، بدون آنکه تحقق آن را در عهد جدید ببینند. آنان باید مکاشفه عهد عتیق را با توجه به مکاشفه عهد جدید تفسیر نمایند.

سوم. "رساله به عبرانیان در فصل ۷، تغییر در کهنات را تعلیم می‌دهد".

کهنات عیسی مسیح بی همنا و کاملاً متفاوت و برتر از تمامی کهنات‌های دیگر است.

یک. "کهنات عیسی مسیح بر انجیل استوار است نه بر شریعت". خداوند پیشگویی کرد که او کاهنی همپایه ملک‌صدق خواهد بود که جایگزین کهنات هارونی می‌شود. و خداوند با سوگندی وعده خود را تأیید نمود. بی‌همنا بودن کهنات او در این است که او هم کاهن است و هم قربانی.

دو. "کهنات عیسی مسیح بر شخصیت بی‌نقص وی استوار است". در عهد عتیق، کاهن اعظم اسرائیل شخصاً عاری از گناه نبود. از طریق قربانی حیوانی برای گناهان خودش بطور تشریفاتی از سایر اسرائیلی‌ها جدا می‌شد تا بتواند وظایف مقدس خود را بطرز شایسته انجام دهد. اما عیسی لازم نبود قربانی روزانه یا سالانه برای گناهان خود یا قومش تقدیم کند. شخصیت کامل عیسی در زندگی عاری از گناهش بر روی زمین و جدایی کاملش از گناه در آسمان مورد تأیید قرار می‌گیرد. "دوری عیسی از گناه، امری درونی و اخلاقی است، نه صرفاً بیرونی و تشریفاتی". از میان همه کسانی که تاکنون زیسته‌اند، تنها عیسی مسیح کاملاً از گناه بری بود. عبرانیان ۲: ۱۷-۱۸ می‌فرماید او در میان ما زیست و مانند همه ما وسوسه شد، با اینحال گناه نکرد. پس او می‌تواند کاهن اعظمی باشد که با ضعف‌های ما همدرد می‌شود و چنین نیز هست (۴: ۱۵). گرچه عیسی در طبیعت انسانی خود در میان گناهکاران زندگی کرد، گناهکاران را پذیرفت، با گناهکاران غذا خورد، همچون دوست گناهکاران شناخته شد، اما کاملاً بدور از گناه و متعهد به خدا باقی ماند. او در رده‌ای کاملاً متفاوت از انسان گناهکار قرار دارد. "دوری مسیح از گناه کامل است، زیرا اکنون در آسمان است". او از گناه این جهان فاصله گرفت و با سربلندی در دست راست خدا نشسته است. عبرانیان ۷: ۲۶-۲۸ می‌فرماید: "این درست همان کاهن اعظمی است که ما نیاز داریم؛ زیرا او پاک و بی‌عیب و بی‌گناه و از گناهکاران جدا می‌باشد و در آسمان از مقامی پرافتخار برخوردار است. . . برای همیشه کامل می‌باشد".

سه. "کهنات عیسی مسیح بر قیام او از مردگان استوار است". در عهد عتیق، کاهنان اعظم زیادی وجود داشت، زیرا مرگ، آنان را از ادامه کارشان باز می‌داشت (۷: ۲۳). نسل پس از نسل، کاهنان اعظم اسرائیل مردند و کار خود را به کاهن اعظم بعدی سپردند. کهنات اعظم آنان "موقتی" بود. اما کهنات اعظم عیسی مسیح بسیار برتر است، زیرا "همیشگی" است. دائمی

است، زیرا او از مردگان برخاست، به آسمان صعود کرد و تا ابد خواهد زیست. عبرانیان ۷: ۲۴ می‌فرماید: "اما عیسی، از آنجا که تا ابد زنده است، برای همیشه کاهن می‌باشد." عبرانیان ۹: ۲۴ می‌فرماید: "زیرا مسیح به خود آسمان داخل شد تا از جانب ما در پیشگاه خدا حاضر باشد." هر که به عیسی مسیح ایمان داشته باشد، او را همچون کاهن اعظم خود دارد که در دست راست خدای پدر است. چون او تا ابد زندگی می‌کند، قدرت نجات‌دهنده‌اش تا ابد دست‌یافتنی است. هیچ کدام از شرایط متغیر این زندگی قادر نیست مانع قدرت نجات‌دهنده او شود. کار او نجات ابدی، حفاظت و برکت دادن به همه مسیحیان است. و راه رسیدن به نزد خدای پدر همیشه باز است، زیرا عیسی مسیح به عنوان "کاهنی ابدی" برای قومش در حضور خدا وساطت می‌کند.

چهارم. "رساله به عبرانیان در فصل ۸، تغییر عهد را تعلیم می‌دهد."

یک. "در عهد می‌بایست تغییر پدید آید، زیرا عهد جدید از عهد قدیم برتر است." در عهد عتیق، در پیدایش ۱۲-۲۲ خداوند با ابراهیم عهدی بست. قوم خدا می‌بایست از طریق ایمان به این عهد پاسخ مثبت دهند. ۴۳۰ سال بعد، در خروج ۱۹-۲۴ خداوند شریعت را به عهد خود با ابراهیم افزود تا کجروی انسانها را به آنان نشان دهد و آنها را به سوی ایمان به عیسی مسیح و کار نجات او هدایت کند. قوم خدا باید از طریق اطاعت به این عهد آلیک گویند. در رساله به عبرانیان، "نویسنده پیمان شریعت در عهد عتیق را با پیمان ایمان در عهد جدید مقایسه می‌کند."

هر دو عهد از طریق ریختن خون رسمیت می‌یابد. در خروج ۲۴: ۱-۸، این پیمان شریعت از طریق قربانی حیوانی و پاشیدن خون بر روی مذبح، کتاب عهد و مردم تأیید می‌شد. موسی آن را «خون عهد» نامید، یعنی ریختن خون که به عهد رسمیت می‌بخشید. عبرانیان ۹: ۱۸-۲۲ به همین طریق رسمیت یافتن عهد اشاره می‌نماید.

اما قوم اسرائیل نسبت به عهد قدیم خدا بی حرمتی و ناطاعتی کردند. خداوند فرمود، "از روزی که پدران شما از مصر بیرون آمدند تا به امروز، خادمین یعنی انبیای خود را هر روز نزد شما فرستادم. ولی نه به سخنانشان گوش دادید و نه به ایشان اعتنایی کردید، بلکه سختدل و یاغی شده، بدتر از پدرانتان رفتار نمودید" (ارمیاء ۷: ۲۳-۲۶). و نیز فرمود، "هم اهالی بهودا و هم اسرائیل عهدی را که با پدرانشان بسته بودم، شکسته‌اند. پس چنان بلایی بر ایشان خواهم فرستاد که نتوانند جان سالم بدر ببرند" (ارمیاء ۱۱: ۱۰-۱۱).

در ارمیاء ۳۱: ۳۱-۳۴ ارمیاء آغاز «عهد جدیدی» را پیش بینی می‌کند و در نتیجه فسخ قریب‌الوقوع عهد قدیم و نظام آن را اعلام می‌کند. عبرانیان ۸: ۷-۹ می‌فرماید: "پیمان قدیمی عملی نبود، زیرا در غیراینصورت لازم نمی‌شد پیمان دیگری جایگزین آن گردد. خدا پیمان قدیمی را عملی و کافی ندانست. . . زیرا ایشان به وظایف خود در آن پیمان عمل نکردند." ایراد پیمان اول در این بود که قوم اسرائیل آن را شکستند. آنها عهد را حفظ نکردند. با قدرت خود نتوانستند عهد را نگاه دارند، زیرا حیات تازه نیافته بودند.

با وجود این که ترکیب عهد با ابراهیم در تمام اعصار بدون تغییر باقی می‌ماند، لیکن در عهد جدید به آن معنا و تحقق بسیار عمیق‌تری داده می‌شود، بطوریکه «پیمان تازه» خوانده می‌شود. برتری پیمان تازه بر سه تفاوت مهم استوار است:

تفاوت اول. "جای دادن شریعت خدا در دل‌های مردم از به خاطر سپردن شریعت خدا بسیار فراتر است." در تثنیه ۶: ۶-۷، خداوند به اسرائیلیان فرمان می‌دهد که این فرامین باید در دل‌هایشان قرار گیرد و می‌بایست آنها را به فرزندان‌شان تعلیم دهند. علیرغم این، حتی به خاطر سپردن شریعت خدا نمی‌تواند عمل به محفوظات را تضمین کند. آن چه ضروری است عبارت است از "حیات تازه، طبیعت نو و قلبی که از اسارت گناه آزاد شده باشد". انسانها به دلی نیاز دارند که نه تنها اراده خدا را بشناسد و به آن عشق ورزد، بلکه قدرت داشته باشد که بدان عمل نیز بکند. خداوند از طریق حزقیال آمدن عهد جدید را پیشگویی کرد. عهد جدید شامل رابطه‌ای تازه با خدا خواهد بود. خداوند همه گناهان و قلب‌های سنگی آنان را برخواهد داشت و قلبی نو و روحی تازه به آنها عطا خواهد کرد. خداوند روح‌القدس خود را در آنان ساکن خواهد کرد و بدین ترتیب سبب خواهد شد که از فرامینش اطاعت کنند (حزقیال ۱۱: ۱۹-۲۰؛ ۳۶: ۲۵-۲۸). خداوند از طریق ارمیاء آمدن پیمان تازه را پیشگویی کرد. خداوند احکام خود را در دل انسانها قرار خواهد داد. شناخت آنها از خدا بر پایه تجربه شخصی خواهد بود. و خداوند گناهانشان را محو خواهد ساخت (ارمیاء ۳۱: ۳۱-۳۴). پیمان، پیمانی تازه خواهد بود، زیرا این قلب جدید و تجدید حیات را از طریق روح‌القدس اعطا می‌نماید.

تفاوت دوم. "شناخت خدا تجربه‌ای شخصی و صمیمانه است که از شناخت قومی بسیار فراتر می‌رود." نسل دوم اسرائیلی‌های ساکن کنعان خدا را نمی‌شناختند و نمی‌دانستند چه کرده است (داوران ۲: ۱۰). حتی قبل از تبعیدشان به آشور، هوشع نبی گفت که در سرزمین اسرائیل وفاداری، محبت و شناخت خدا وجود ندارد (هوشع ۴: ۱). تنها چیزی که وجود داشت، غفلت از شریعت خدا بود (هوشع ۴: ۶). خداوند طالب رحمت نسبت به مردم و شناخت خدا بود نه قربانیه و هدایا (هوشع ۶: ۶). و ارمیاء نبی "شناخت خدا" را "عمل کردن به آنچه راست و انصاف است" و "دستگیری از فقر و نیازمندان" توصیف می‌نماید (ارمیاء ۲۲: ۱۵-۱۶). از این رو، در پیمان قدیم، شناخت خدا شناختی قومی از او بود که در شخصیت و رفتار آنها بازتاب می‌یافت (اول سموئیل ۲: ۱۲).

با این حال، در پیمان تازه "شناخت خدا تجربه‌ای شخصی و صمیمانه خواهد بود. هر فرد از افراد قوم خدا به خاطر قلب جدیدی که دریافت می‌کند، از این شناخت برخوردار خواهد شد. عبرانیان ۸: ۱۱ می‌فرماید: "زیرا همه، از کوچک و بزرگ، مرا خواهند شناخت." اول قرنتیان ۱۳: ۱۲ تعلیم می‌دهد که شناخت خدا رشد می‌کند، تا هنگامی که مسیحیان رو در رو با مسیح ملاقات کنند به کمال برسد.

تفاوت سوم. "محو شدن گناهان در اسرائیل شناخته شده بود، اما برای ارتباط تازه با خدا تحت پیمان جدید ضرورت یافت." تحت پیمان قدیم، خداوند به طرز بی‌سابقه‌ای می‌بخشد و خطاها را محو می‌کند (اشعیاء ۴۳: ۲۵)، گناهان را مانند مه

صبحگاهی می‌زداید (اشعیاء ۴۴: ۲۲)، گناهان را زیر پاهای خود لگندال می‌کند و آنها را به اعماق دریا می‌افکند (میکا ۷: ۱۸-۱۹). او مهربان و فیاض و دیرخشم است، محبت فراوان و وفاداری او شامل حال هزاران نفر می‌شود و ضعفها، سرکشی‌ها و گناهانشان را می‌بخشد (خروج ۳۴: ۶-۷).

با این حال، تحت پیمان جدید، بخشش و برائت ابدی در خود شرائط عهد نوشته می‌شود. عبرانیان ۸: ۱۲ خداوند می‌فرماید: "من نیز خطایای ایشان را خواهم بخشید و گناهانشان را دیگر بیاد نخواهم آورد". هنگامی که خدا گناهان را به یاد آورد، قدوسیتش بر ضد گناه وارد عمل شده و خطایا را مجازات می‌کند (مکاشفه ۱۶: ۱۹). لیکن اگر خدا گناهان انسان را بیاد نیاورد، این بخاطر فیض اوست که تصمیم گرفته آنها را ببخشد، و نه بر خلاف قدوسیتش، بلکه در هماهنگی کامل با آن. او در روز داوری نهایی هرگز گناهان ما را بر علیه‌مان بکار نخواهد برد. بنابراین نویسنده عبرانیان در عبرانیان ۷: ۲۲ و ۸: ۶ تعلیم می‌دهد که پیمان تازه بخاطر عیسی مسیح و کاری که او انجام داده "پیمانی بهتر و برتر" از پیمان قدیم است. او در عهد تازه واسطه‌ای است که تمام سایه‌های عهد عتیق را تحقق می‌بخشد و نجات را به عنوان واقعیتی برای هر ایماندار تکمیل می‌کند. سه وعده فوق "وعده‌های برتر" هستند (۸: ۶) که پیمان تازه بر آنان استوار است. بر اساس کار تکمیل شده عیسی مسیح، خداوند ابتدا سبب تجدید حیات در انسانها می‌شود و احکام خود را در دلشان جای می‌دهد. سپس آنها همگی شخصاً خدا را خواهند شناخت. و بالاخره، خدا دیگر گناهان آنها را به یاد نخواهد آورد.

دو. "تغییر عهده‌ی وجود دارد، زیرا عهد تازه از اسرائیل به تمامی اقوام گسترش می‌یابد". عهد قدیم قبلاً انتشار پیمان تازه به تمام اقوام را پیشگویی کرده بود. ارمیاء از پیمان تازه‌ای سخن گفت که خدا با "خاندان اسرائیل" می‌بندد، زیرا در آن زمان اسرائیل تنها "قوم خدا" بود. با وجود این، اشعیاء ۴۲: ۶ نبوت می‌کند که خدا، مسیح را "پیمان و نوری برای همه اقوام" خواهد ساخت. آنچه خدا در عهد عتیق به قوم خود وعده داد، در عهد جدید به همه مسیحیان از تمام ملیت‌ها وعده می‌دهد: "من خدای آنان خواهم بود و ایشان قوم من" (دوم قرن‌تینان ۶: ۱۶).

پیمان تازه پیمان قدیم را منسوخ کرد. به جای خون قربانیهای عهد عتیق، مسیح، عهد جدید را با پیاله شام خداوند برقرار و آن را "خون عهد" نامید (مرقس ۱۴: ۲۴). و پولس می‌فرماید که آنچه پیمان شریعت از انجامش عاجز بود، خداوند با فرستادن مسیح به عنوان قربانی کفاره انجام داد. عیسی مسیح بجای ما شرط عدالت شریعت را برای ما به انجام رساند (رومیان ۸: ۳-۴). دوران "شریعت و انبیاء" اسرائیل به سر آمده است. عبرانیان ۱: ۱ می‌فرماید که "دوران پسر" برقرار شده و پا برجا خواهد ماند. بنابراین عبرانیان ۸: ۱۳ می‌فرماید: "در اینجا خدا از وعده‌ها و پیمان جدیدی سخن می‌گوید. پس روشن است که پیمان قبلی، کهنه شده است؛ و هر چه که کهنه و قدیمی شود، بزودی از بین خواهد رفت".

بنجم. "رساله به عبرانیان، تغییر قربانی را در فصول ۹-۱۰ تعلیم می‌دهد."

یک. "عیسی مسیح بدن خودش را قربانی کرد". در حالی که کاهنان عهد عتیق به فرمان هارون قربانیهای حیوانی تقدیم می‌کردند، عیسی مسیح خود را به عنوان قربانی زنده برای گناهان قومش تقدیم کرد. در مزمو ۴۰: ۶-۸، نویسنده مزمو، که از بی‌فایده بودن قربانیهای حیوانی آگاه بود، زندگی خود را برای تحقق مطیعانه اراده خداوند به او تقدیم کرد. در عبرانیان ۱۰: ۵-۷، این شیوه گفتار به عنوان شیوه گفتار مسیح هنگامی که در این جهان بود، شناخته می‌شود. او اراده خدا را در جسمی که خدا برایش مهیا کرده بود انجام داد. در آخر، در مرگش بر روی صلیب این بدن وقف شده و این زندگی مطیعانه را به خدا تقدیم کرد. قربانی او کاملاً مورد قبول خدا واقع شد و قلب و وجدان قومش را کاملاً پاک نمود.

دو. "عیسی مسیح یک بار برای همیشه خود را قربانی کرد". در حالی که کاهنان عهد عتیق مانند هارون مجبور بودند مکرراً قربانی تقدیم کنند، عیسی مسیح خود را یکبار برای همیشه قربانی نمود. قربانیهای عهد عتیق لازم بود تکرار شوند زیرا نمی‌توانستند نیاز واقعی مردم را برطرف کنند. اما قربانی عیسی مسیح کاملاً بی‌عیب است و بنابراین یکبار برای همیشه بود. رستگاری کامل و تاثیرات پاک‌کننده در زندگی پیروان عیسی مسیح بیش از ۱۹۰۰ سال مورد تجربه قرار گرفته‌اند. قربانی که عیسی مسیح تقدیم کرد نیاز به تکرار ندارد. یکبار برای همیشه بود.

سه. "قربانی عیسی مسیح کاملاً موثر است". مطابق با عبرانیان ۱۰: ۴، خون گاوها و بزها قادر نیست گناهان را محو کند. بر اساس عبرانیان ۹: ۱۴، خون عیسی مسیح ما را از همه گناهان پاک می‌کند (اول یوحنا ۱: ۷). مرگ او بر روی صلیب کفاره‌ای است برای تمامی گناهانی که در طول دوران عهد عتیق انجام شد (۹: ۱۶) و فدیهای است برای کلیه گناهان ما در زمان حاضر (مرقس ۱۰: ۴۵). مرگ او رهایی ابدی را برای ما، یعنی قوم او حاصل کرد (۹: ۱۲). وجدان ما را از هر تقصیری پاک می‌کند، پس ما را در حضور خدا تبرئه می‌نماید (۹: ۱۵؛ رومیان ۳: ۲۴-۲۵). ما را کاملاً مقدس می‌کند و بنابراین در حضور خدا تقدیسمان می‌نماید (۱۰: ۱۰؛ اول قرن‌تینان ۱: ۳۰)، و ما را تا ابد بی‌عیب می‌سازد (۱۰: ۱۴؛ رومیان ۸: ۳۰). این کمال شامل این واقعیت است که خدا احکام خود را در قلبهای ما قرار می‌دهد و آنها را در فرمان می‌نویسد (۱۰: ۱۶) و دیگر گناهان و سرکشی‌های ما را به یاد نمی‌آورد، یعنی، در روز داوری نهایی گناهانمان را بر علیه ما بکار نمی‌برد (۱۰: ۱۷). و بر اساس عبرانیان ۱۰: ۱۹-۲۲، ما با قلبی بی‌ریا و اطمینان کامل ناشی از ایمان می‌توانیم به خدا نزدیک شویم (۴: ۱۶).

ششم. "رساله عبرانیان، تغییر معبد را تعلیم می‌دهد."

موسی بر آن داشته شد بر اساس طرحی که بر روی کوه سینا به او نشان داده شد، معبدی بسازد. با آنکه معبد او کپی بود، نباید بر مبنای فلسفه افلاطون به آن به عنوان کپی برابر اصل یا ایده ابدی آسمانی نگریست. واقعیت‌های آسمانی نمونه‌های پرشکوه چیزهای زمینی نیستند، بلکه واقعیات روحانی هستند که توسط انسانهای محدود روی زمین قابل درک نمی‌باشند. معبد آسمانی و واقعی، گونه ایده‌آلتر معبد در گوشه‌ای از آسمان نیست، بلکه نمایانگر "حضور مقدس و ملکوتی خداست". نویسنده از چیزهای

شناخته شده بر روی زمین، که انسان قادر به تصور آن است، بهره می‌برد، تا واقعیات آسمانی را توصیف کند که حتی در تصور انسانها نمی‌گنجد.

نویسندگان کتاب مقدس، از قبیل حزقیال، نویسنده عبرانیان و یوحنا در کتاب مکاشفه، از زبان مکاشفه‌ای استفاده می‌کنند تا واقعیات ابدی آسمانی مسائل روحانی را بیان کنند. نویسندگان واقعیات آسمانی را بر حسب "اورشلیم جدید" و "معبد آسمانی" مکشوف می‌کند که پس از بازگشت مسیح بر زمین فرود خواهند آمد. عبرانیان ۱۲: ۲۲-۲۴ معبد آسمانی را به عنوان واقعیت خدا که خود را در مسیح مکشوف کرد و توسط فرشتگان بشمار احاطه شده و کلسیای پیروز، یعنی مسیحیانی که قبلاً مرده‌اند، توصیف می‌نماید.

بر روی زمین نیز مسیحیان برای پرستش خدا، به ساختمان معبد نیاز ندارند، زیرا هر مسیحی سنگ روحانی معبدی روحانی است که خدا از طریق روح قدوسش در آن ساکن است. مسیحیان از طریق مسیح مستقیماً و دائماً به خدا دسترسی دارند. مسیحیان نه تنها بر روی زمین در حضور روحانی مستقیم خدا زندگی می‌کنند، بلکه اکنون خدا را نیز در روح و راستی پرستش می‌کنند، نه از طریق قربانی‌های عهد عتیق. مسیحیان کهنات مقدسی هستند که قربانهای روحانی مقبول خدا را تقدیم می‌کنند.

همانطور که از همه اشارات به صلیب در عهد جدید مشخص می‌شود، رساله به عبرانیان وصله ناجوری در عهد جدید نیست، بلکه با کل عهد جدید هماهنگی ضروری و مناسبی دارد.

تکلیف برای هفته آینده

- اول. در طول هفته آینده، رساله یعقوب فصلهای ۱ تا ۵ را بخوانید. هفته بعد، به معرفی رساله به یعقوب خواهیم پرداخت.
- دوم. کتابهای دستور عمل "بروید و ملکوت خدا را موعظه کنید" را ملاحظه کرده و به آدرس اینترنتی www.dota.net مراجعه کنید. این آدرس را به حروف تکرار می‌کنم
- سوم. هر شنبه تا چهارشنبه به برنامه "دوره شاگردسازی از رادیو" گوش دهید.